

Brottsbekämpande myndigheters tillgång till informationssystemet för viseringar (VIS)

Sammanfattning

I betänkandet behandlar justitieutskottet proposition 2014/15:82 Brottsbekämpande myndigheters tillgång till informationssystemet för viseringar (VIS) och tre motionsyrkanden som väckts med anledning av propositionen.

Utskottet ställer sig bakom de förslag som lämnas i propositionen och föreslår att riksdagen avslår motionerna.

Genom det s.k. VIS-rådsbeslutet öppnas en möjlighet för brottsbekämpande myndigheter att under vissa begränsade förutsättningar få tillgång till uppgifter i VIS i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott. VIS är en databas för viseringar som är gemensam för medlemsstaterna i Europeiska unionen och som administreras av unionen.

I propositionen föreslår regeringen de lagändringar som krävs för att genomföra VIS-rådsbeslutet. Förslaget omfattar regler om bl.a. villkoren för sökning i VIS och begränsningar i användningen av VIS-uppgifter.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2015.

I betänkandet finns tre reservationer (V och FP).

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	5
Brottsbekämpande myndigheters tillgång till informationssystemet för viseringar (VIS)	5
Reservationer	15
1. Behöriga myndigheter och villkor för tillgång till uppgifter i informationssystemet för viseringar (VIS), punkt 1 (V).....	15
2. Översyn av EU:s dataskyddsreglering, punkt 3 (FP).....	16
3. Årlig redovisning om överföring av uppgifter till tredjeländer, punkt 4 (FP).....	17
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	18
Propositionen	18
Följdmotionerna	18
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	19
<i>Bilaga 3</i>	
Reservantens lagförslag	24

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Behöriga myndigheter och villkor för tillgång till uppgifter i informationssystemet för viseringar (VIS)

Riksdagen antar 24 § regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete. Därmed bifaller riksdagen proposition 2014/15:82 i denna del och avslår motion 2014/15:3041 av Linda Snecker m.fl. (V).

Reservation 1 (V)

2. Brottsbekämpande myndigheters tillgång till informationssystemet för viseringar (VIS)

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete i den mån lagförslaget inte omfattas av vad utskottet föreslagit ovan. Därmed bifaller riksdagen proposition 2014/15:82 i denna del.

3. Översyn av EU:s dataskyddsreglering

Riksdagen avslår motion 2014/15:3042 av Roger Haddad m.fl. (FP) yrkande 1.

Reservation 2 (FP)

4. Årlig redovisning om överföring av uppgifter till tredjeländer

Riksdagen avslår motion 2014/15:3042 av Roger Haddad m.fl. (FP) yrkande 2.

Reservation 3 (FP)

Stockholm den 28 april 2015

På justitieutskottets vägnar

Beatrice Ask

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Beatrice Ask (M), Annika Hirvonen (MP), Helene Petersson i Stockaryd (S), Elin Lundgren (S), Krister Hammarbergh (M), Arhe Hamednaca (S), Kent Ekeröth (SD), Anti Avsan (M), Johan Hedin (C), Anders Hansson (M), Petter Löberg (S), Adam Marttinen (SD), Roger Haddad (FP), Andreas Carlson (KD), Lawen Redar (S), Sanne Eriksson (S) och Torbjörn Björlund (V).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet proposition 2014/15:82 Brottsbekämpande myndigheters tillgång till informationssystemet för viseringar (VIS).

Förslaget till riksdagsbeslut återges i bilaga 1. Lagförslaget finns i bilaga 2.

Lagförslagen har granskats av Lagrådet. Regeringens lagförslag har i huvudsak utformats i enlighet med Lagrådets förslag.

Med anledning av propositionen har två motioner väckts. Förslagen i motionerna återges i bilaga 1. I bilaga 3 återges den utformning av 24 § som föreslås i motion 2014/15:3041.

Utskottets överväganden

Brottsbekämpande myndigheters tillgång till informationssystemet för viseringar (VIS)

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag och avslår motionsyrkanden om en annan lydelse av den föreslagna 24 §, om översynen av EU:s dataskyddsreglering och om en årlig skrivelse till riksdagen. Jämför reservationerna 1 (V), 2 (FP) och 3 (FP).

Bakgrund

EU:s gemensamma viseringspolitik

Fri rörlighet för personer, varor, tjänster och kapital är grundstenarna i EU:s regelverk för den inre marknaden. För att påskynda förverkligandet av den fria rörligheten för personer ingicks det s.k. Schengenavtalet. Schengensamarbetet har två syften, dels att främja den fria rörligheten för personer, dels att stärka åtgärderna mot internationell kriminalitet och olaglig invandring. Den fria rörligheten ska främjas genom att personkontroller vid gränserna mellan Schengenstaterna upphör för alla som lagligen vistats i Schengenområdet. För att den fria rörligheten för personer inte ska leda till ökad internationell brottslighet och olaglig invandring innefattar Schengensamarbetet ett antal olika kompensatoriska åtgärder i form av bl.a. yttre gränskontroller, polisiärt och rättsligt samarbete samt en gemensam viseringspolitik. I samband med Amsterdamfördragets ikraftträdande i maj 1999 införlivades Schengenregelverket i EU-samarbetet.

I juni 2004 beslutade Europeiska unionens råd (rådet) att inrätta informationssystemet för viseringar (VIS) som ett system för utbyte av viseringsuppgifter mellan medlemsstaterna (rådets beslut 2004/512/EG om inrättande av informationssystemet för viseringar [VIS]). Informationssystemet togs i drift 2011. Driftsättningen har därefter skett successivt i olika regioner och beräknas vara klar under 2015.

I juni 2008 antogs rådets beslut 2008/633/RIF om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och Europol i syfte att förhindra, uppräcka och utreda terroristbrott och andra grova brott (nedan VIS-rådsbeslutet). Enligt beslutet ska medlemsstaterna utse de myndigheter som ska kunna få åtkomst till uppgifter i informationssystemet. Varje medlemsstat ska även utse en eller flera centrala åtkomstpunkter genom vilken eller vilka åtkomsten ska ske.

Vilka tredjelandsmedborgare som är viseringsskyldiga regleras i rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av

förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav.

Utöver dessa rättsakter har flera andra rättsakter antagits som rör tillgång till information mellan medlemsstaterna. Som exempel kan nämnas beslut 2009/371/RIF om inrättande av Europeiska polisbyrå (Europol), rådets rambeslut 2006/960/RIF av den 18 december 2006 om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater, Prümsrådsbeslutet (rådets beslut 2008/615/RIF), CBE-direktivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/82/EU) och Eurodacförordningen (EU) nr 603/2013.

VIS-förordningen

VIS-förordningen reglerar informationssystemet för viseringar (VIS) och är en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket. VIS är avsett att bli ett gemensamt informationssystem för viseringar inom EU. När VIS har tagits i bruk i samtliga regioner kommer det att innehålla uppgifter om alla personer från tredjeländer som ansökt om visering till någon av medlemsstaterna. I hela Schengenområdet görs det uppemot 20 miljoner viseringsansökningar varje år, och man beräknar att informationssystemet så småningom kan komma att innehålla uppgifter om ca 100 miljoner ansökningar.

Det är enbart personal vid viseringsmyndigheterna som får ha åtkomst till VIS för att föra in, ändra eller radera uppgifter. De uppgifter som en viseringsmyndighet i en medlemsstat har lagt in kan bara ändras och raderas av den medlemsstaten. När en viseringsmyndighet tar emot en viseringsansökan ska den utan dröjsmål upprätta en ansökningsakt genom att föra in de uppgifter i VIS som ska registreras i en sådan ansökan. De uppgifter som ska registreras är dels uppgifter om sökanden, dels uppgifter om den person som har bjudit in sökanden eller åtagit sig att stå för hans eller hennes levnadskostnader under vistelsen. Även vissa uppgifter om resan, ett fotografi och sökandens fingeravtryck ska registreras. I samband med att ansökningsakten upprättas ska viseringsmyndigheten genom en sökning på personens fingeravtryck kontrollera om det finns någon tidigare ansökan från sökanden i VIS som har registrerats av en annan medlemsstat. Om så är fallet ska viseringsmyndigheten länka varje ny ansökningsakt till den tidigare akten för sökanden.

Åtkomst för att hämta uppgifter från VIS är förbehållen personal vid de myndigheter som är behöriga i fråga om vissa ändamål som anges i förordningen. Ändamål för vilka sökningar får göras är prövningar av viseringsansökningar, samråd och framställningar om handlingar mellan centrala viseringsmyndigheter, rapportering och statistik. Vidare får sökningar göras för kontroll av viseringar, viseringsinnehavarens identitet och om villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning inom medlemsstatens territorium är uppfyllda. Andra tillåtna ändamål är prövningar av

asylsökningar och fastställanden av vem som ansvarar för att pröva en asylansökan. Användningen av VIS ska vara nödvändig, lämplig och stå i proportion till utförandet av arbetsuppgifterna.

Förordningen innehåller också en s.k. broklausul som reglerar brottsbekämpande myndigheters och Europols tillgång till uppgifter i VIS för att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott och andra grova brott. Det är denna klausul som utgör grunden för VIS-rådsbeslutet.

VIS-rådsbeslutet

I VIS-rådsbeslutet fastställs de villkor som ska gälla för att utsedda brottsbekämpande myndigheter och Europol ska få tillgång till uppgifter i VIS i syfte att förebygga, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott. Syftet med flertalet bestämmelser kan sägas vara att utesluta rutinmässiga sökningar och skydda inhämtade uppgifter från missbruk. Det är enbart centrala åtkomstpunkter i varje medlemsstat som får söka i VIS. För att en sökning ska få göras ska den vara nödvändig för att förebygga, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott i ett specifikt ärende. Det ska också finnas rimliga skäl att anse att inhämtandet av uppgifter från VIS väsentligen kommer att bidra till att brottet i fråga förebyggs, upptäcks eller utreds. Den centrala åtkomstpunkten får endast använda särskilt angivna uppgifter som sökbegrepp. Vidare regleras vilka uppgifter som ska lämnas ut vid en träff.

Propositionen

Propositionens förslag i huvuddrag

Enligt VIS-rådsbeslutet ska medlemsstaterna utse de nationella brottsbekämpande myndigheter som ska ges tillgång till uppgifter i VIS. Regeringen har beslutat att Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket och Kustbevakningen ska vara behöriga att begära sökningar i VIS. Den 1 januari 2015 ersattes Rikspolisstyrelsen och polismyndigheterna av den nya Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Enligt rådsbeslutet är det enbart särskilt utsedda enheter vid de behöriga myndigheterna som får ges tillgång till uppgifter i VIS. Tillgång till uppgifterna ska ges via en central åtkomstpunkt. Det är alltså endast den centrala åtkomstpunkten som kan göra själva sökningen i VIS. Regeringen har till Europeiska kommissionen och rådets generalsekretariat anmält Rikspolisstyrelsen som Sveriges centrala åtkomstpunkt. Efter polisens omorganisation är Polismyndigheten Sveriges centrala åtkomstpunkt. Inom Regeringskansliet (Justitiedepartementet) pågår arbetet med att lämna en ny förklaring till EU.

I rådsbeslutet anges de villkor som ska vara uppfyllda för att en sökning i VIS ska få göras. Tillgången till uppgifter i VIS förutsätter att bedömningar av om dessa villkor är uppfyllda görs i flera steg. Till en början krävs att någon vid en behörig myndighet bedömer att uppgifter i VIS väsentligen skulle

kunna bidra till att exempelvis viss brottslig verksamhet kan förebyggas eller upptäckas och att verksamheten innefattar ett brott för vilket en sökning i VIS är tillåten. Han eller hon får då vända sig till den särskilt utsedda enheten vid myndigheten med en begäran om att en sökning i VIS ska initieras. Om villkoren för sökning är uppfyllda får enheten skicka en motiverad begäran om sökning, varefter denna myndighet får vidarebefordra begäran till den centrala åtkomstpunkten. Den centrala åtkomstpunkten ska därefter kontrollera om villkoren för sökning är uppfyllda. Om sökningen leder till en träff ska den centrala åtkomstpunkten föra över uppgifterna till den myndighet som har begärt sökningen.

Regeringens bedömning är att VIS-rådsbeslut i huvudsak bör genomföras i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete och i förordningen (2010:705) om internationellt polisiärt samarbete. Delar av det polisiära samarbetet mellan Sverige och andra europeiska stater regleras i nämnda lag och förordning. I förarbetena till lagen om internationellt samarbete uttalade regeringen att det är lämpligt att i så stor utsträckning som möjligt samla regler om internationellt polisiärt samarbete i nämnda lag (prop. 1999/2000:64 s. 79).

Regeringen gör vidare bedömningen att den centrala åtkomstpunktens direktåtkomst till VIS, vilka sökbegrepp som får användas vid sökning, begränsningar i användningen av hämtade uppgifter samt rättelser och skadestånd bör regleras i lag. Brottsbekämpande myndigheters tillgång till uppgifter i VIS kan anses innebära ett sådant intrång i enskildas personliga integritet att det omfattas av fri- och rättighetsskyddet i 2 kap. 6 § regeringsformen. Detta skydd får enbart begränsas genom lag (2 kap. 20 § regeringsformen). Vissa bestämmelser som krävs för att genomföra VIS-rådsbeslutet måste ges i form av lag för att kunna ges företräde framför andra lagbestämmelser. Det gäller exempelvis bestämmelser om begränsningar i rätten att använda och behandla uppgifter.

Regleringen av förfarandet, inklusive vilka myndigheter som är behöriga att begära sökningar i VIS, bör dock införas på förordningsnivå, till skillnad mot vad som föreslås i promemorian Brottsbekämpande myndigheters tillgång till informationssystemet för viseringar (VIS) (Ds 2011:27) men i likhet med regleringen av informationsutbyte enligt Prömrådsbeslutet och CBE-direktivet. Lagrådet har framfört synpunkter om att det bör införas en bestämmelse som tydliggör att det är regeringen som beslutar om vilka myndigheter som ska vara behöriga respektive ska fungera som central åtkomstpunkt. Regeringen delar inte denna bedömning och anför att motsvarande bestämmelser när det gäller direktåtkomst enligt Prömrådsbeslutet och i CBE-direktivet inte innehåller någon upplysning om att regeringen utfärdar föreskrifter om vilken myndighet som ska fungera som kontaktställe. Det finns i stället en generell upplysningsbestämmelse i nuvarande 25 § lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete, av vilken det framgår att det finns föreskrifter på lägre normgivningsnivå. Regeringen föreslår därför att det ska införas en generell upplysning även om

tillgång till uppgifter enligt VIS-rådsbeslutet. Enligt regeringens mening är en sådan generell upplysning tillräcklig även i detta fall.

Allmänna villkor för sökningar i VIS

På begäran av behöriga myndigheter ska den centrala åtkomstpunkten genom direktåtkomst få söka i VIS om det i enskilda fall finns skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till utredningen av terroristbrott eller vissa andra grova brott, eller förebyggandet, förhindrandet eller upptäckten av brottslig verksamhet som innefattar sådana brott.

Till skillnad från regeringens förslag föreslås i den ovannämnda promemorian att det ska finnas *särskilda skäl* att anta att en sökning i VIS väsentligen kan komma att bidra till att den brottsliga verksamheten eller brottet i fråga förebyggs, förhindras, upptäcks eller utreds. Regeringen gör bedömningen, i likhet med remissinstanserna Rikspolisstyrelsen och Säkerhetspolisen, att uttrycket *särskilda skäl* innebär hårdare krav på när en sökning får göras än vad som föreskrivs i rådsbeslutet.

I enlighet med Lagrådets synpunkter framgår det av den föreslagna lydelsen att den centrala åtkomstpunkten får söka i VIS endast på begäran av behöriga myndigheter.

Det är den centrala åtkomstpunkten som enligt rådsbeslutet ytterst ansvarar för att villkoren för sökning i VIS är uppfyllda innan den behandlar en begäran från en behörig myndighet, dvs. utför sökningen i VIS. Regeringens bedömning är att den centrala åtkomstpunkten normalt ska godta de uppgifter som en behörig myndighet lämnar och lägga dem till grund för sin bedömning av om villkoren är uppfyllda. Det är således tillräckligt att den centrala åtkomstpunkten kontrollerar att den information som lämnas är adekvat i förhållande till de villkor som gäller för sökningen.

En grundläggande förutsättning för att behöriga myndigheter ska få tillgång till uppgifter i VIS och för att den centrala åtkomstpunkten ska få söka uppgifter i VIS genom direktåtkomst är att sökningen ska vara nödvändig i ett specifikt ärende. Det ska också finnas rimliga skäl att anta att en sökning i VIS väsentligen kommer att bidra till att brottet eller brottsligheten i fråga förebyggs, upptäcks eller utreds. Det krävs med andra ord att det görs en prognos om vilken betydelse eventuellt förekommande VIS-uppgifter kan ha för den aktuella brottsutredningen eller det aktuella underrättelseärendet innan sökningen i VIS görs.

Brott som kan ligga till grund för sökningar i VIS

Regeringen har gjort bedömningen att sökningar enligt VIS-rådsbeslutet kan göras både vad gäller konkreta brott och sådan brottslig verksamhet som är föremål för underrättelsearbete. Det innebär att en sökning i VIS kan aktualiseras både vid underrättelseverksamhet som innebär att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet och vid förundersökningar. För att en sökning i VIS ska vara tillåten krävs dock att misstankarna är så

konkretiserade att det är möjligt att avgöra att den brottsliga verksamheten innefattar någon av de brottstyper för vilka sökningar får göras, dvs. terroristbrott och andra grova brott.

Terroristbrott definieras i rådsbeslutet som brott enligt nationell rätt som motsvarar eller är likvärdigt med brott enligt artiklarna 1–4 i rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism. Rambeslutet har i huvudsak genomförts genom lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, och artiklarna 1–4 motsvaras i svensk rätt av 2, 4 och 5 §§ i denna lag. Aktuella bestämmelser finns även i lagen (2010:299) om straff för offentlig uppmaning, rekrytering och utbildning avseende terroristbrott och annan särskilt allvarlig brottslighet.

Grova brott är enligt rådsbeslutet sådana former av brottslighet som avses i artikel 2.2 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna. Enligt artikel 2.2 i rambeslutet ska brotten som anges i bestämmelsen, de s.k. listbrotten, medföra överlämnande på grundval av en europeisk arresteringsorder enligt villkoren i rambeslutet utan kontroll av om det är fråga om dubbelstraffbarhet för gärningen, förutsatt att brotten, som de definieras i den utfärdande medlemsstatens lagstiftning, kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år i denna medlemsstat. För definitionen av grova brott enligt VIS-rådsbeslutet innebär det att brottet dels ska motsvara eller vara likvärdigt med ett listbrott, dels ska kunna leda till en frihetsberövande påföljd i tre år eller mer enligt nationell rätt.

Regeringen delar promemorians bedömning att det inte behöver införas några definitioner av begreppen terroristbrott och grova brott. Till skillnad mot vad som föreslås i promemorian anser regeringen dock att författningstexten varken bör innehålla en uppräkningslista av de svenska brott som får anses omfattas av rådsbeslutets definition av terroristbrott eller en hänvisning till bilagan i arresteringsorderlagen om rådsbeslutets definition av grova brott. I stället bör det i författningstexten göras en hänvisning direkt till VIS-rådsbeslutets definitioner av terroristbrott och grova brott. Det blir därmed upp till tillämparna att uttolka begreppen. Ytterst är tolkningen av begreppen en fråga för EU-domstolen att avgöra.

Sökbegrepp och tillgång till uppgifter

Enligt VIS-förordningen ska viseringsmyndigheten, som anfördes ovan, i ansökningsakten registrera dels uppgifter om sökanden, inklusive fotografi och fingeravtryck, dels uppgifter om den som har bjudit in sökanden eller åtagit sig att stå för hans eller hennes levnadskostnader under vistelsen. Även uppgifter om den planerade vistelsen ska registreras, däribland destination, varaktighet, bosättning och sysselsättning samt planerad gränsövergång för första inresa eller transitiväg. Om en viseringsmyndighet fattar beslut om att bevilja, återkalla eller avslå en visumansökan, ska vissa kompletterande uppgifter, inklusive skälen för beslutet registreras. Om en ansökan exempelvis

har avslagits på grund av att resehandlingar saknats eller är förfalskade eller för att sökanden har ansetts utgöra ett hot mot en medlemsstats allmänna ordning eller inre säkerhet, ska ansökningsakten kompletteras med uppgift om detta.

Vid sökningar i VIS ska endast följande kategorier av uppgifter få användas som sökbegrepp: namn, medborgarskap, uppgifter om resan, bostad, fingeravtryck, viseringsuppgifter och uppgifter om vem som har bjudit in sökanden eller åtagit sig att stå för hans eller hennes levnadskostnader under vistelsen.

Om en sökning i VIS leder till en träff ges tillgång till samtliga uppgifter som kan användas som sökbegrepp samt till eventuella övriga uppgifter som hämtas från ansökningsakten, fotografier och eventuella uppgifter om utfärdade, vägrade, återkallade eller förlängda viseringar. En träff kommer alltså att ge den behöriga myndigheten tillgång till en stor mängd uppgifter.

Personuppgifter som har hämtats från VIS ska få behandlas för det ändamål som uppgifterna hämtades för och för att utreda eller beivra brott i det enskilda fall som sökningen avsåg.

Sekretess

Enligt bestämmelsen i 15 kap. 1 b § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, gäller sekretess för uppgift som en myndighet har elektronisk tillgång till i en upptagning för automatiserad behandling hos en annan stat eller mellanfolklig organisation, om myndigheten inte får behandla uppgiften enligt en bindande EU-rättsakt eller ett avtal som Sverige eller EU ingått med en annan stat eller mellanfolklig organisation. Den aktuella bestämmelsen kommer att omfatta de uppgifter i VIS-databasen som den centrala åtkomstpunkten inte får behandla. Sådana uppgifter som åtkomstpunkten får behandla, för att villkoren för sökning är uppfyllda, ska inte omfattas av 15 kap. 1 b § OSL utan av de sekretessbestämmelser som i förekommande fall gäller för uppgiften i den mottagande myndighetens verksamhet, t.ex. 18 kap. 1 eller 2 § OSL om sekretess för uppgifter i förundersökningar eller underrättelseverksamhet.

Överföring av uppgifter till tredjeländer

Regeringen föreslår att det ska vara förbjudet att till ett tredjeland eller en internationell organisation överföra eller göra tillgängliga sådana personuppgifter som har hämtats från VIS och som har lagts in i systemet av en annan stat. I brådskande fall ska det dock vara tillåtet om

- det i enskilda fall finns skäl att anta att VIS-uppgifter väsentligen kan komma att bidra till att förebygga, förhindra eller upptäcka viss allvarlig brottslig verksamhet
- det är förenligt med svenska intressen att uppgifterna lämnas ut
- den stat som har lagt in uppgifterna i VIS samtycker till det

- förutsättningarna i 33 och 34 §§ personuppgiftslagen (1998:204) är uppfyllda.

Enligt 33 § personuppgiftslagen är det förbjudet att föra över personuppgifter som är under behandling till ett tredjeland, om landet inte har en adekvat nivå för skyddet av personuppgifterna. Från förbudet finns vissa undantag i 34 §, bl.a. för överföring till länder som har anslutit sig till dataskyddskonventionen.

Regeringen anför att möjligheten att i brådskande undantagsfall överföra personuppgifter från VIS till ett tredjeland eller en internationell organisation torde vara avsedd att ge utrymme för att i en situation där det finns en konkret och överhängande risk för att ett terroristbrott eller annat grovt brott kommer att begås kunna bistå med VIS-uppgifter i syfte att förebygga eller upptäcka brott. Möjligheten kommer att ha en sekretessbrytande effekt.

EU:s dataskyddsreglering

Europeiska kommissionen presenterade den 25 januari 2012 (KOM(2012) 10 och KOM(2012) 11) sitt förslag till en genomgripande reform av EU:s dataskyddsreglering som omfattar både dataskyddsdirektivet och dataskyddsrambeslutet. Förslaget förhandlas nu inom EU. Reformen omfattar dels en förordning med en generell reglering som ska ersätta dataskyddsdirektivet, dels ett nytt direktiv med särregler för den brottsbekämpande sektorn som ska ersätta dataskyddsrambeslutet. Till skillnad från dataskyddsrambeslutet föreslås direktivet inte omfatta endast utbyte av information över gränserna utan även nationell personuppgiftsbehandling inom den brottsbekämpande sektorn.

Motionerna

I kommittémotion 2014/15:3041 av Linda Snecker m.fl. (V) yrkas att 24 § lagen (2000:344) om internationellt polisiärt samarbete får följande lydelse:

På begäran av behöriga myndigheter får den centrala åtkomstpunkten genom direktåtkomst söka uppgifter i informationssystemet för viseringar (VIS), om det i enskilda fall finns särskilda skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att utreda ett sådant terroristbrott eller annat grovt brott som omfattas av definitionerna i artikel 2.1 i VIS-rådsbeslutet.

Detsamma gäller om det i enskilda fall finns särskilda skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott som anges i första stycket.

Behörig myndighet enligt första stycket är Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, när den bedriver polisverksamhet, Tullverket och Kustbevakningen.

Motionärerna anser således dels att det i lagen ska regleras vilka myndigheter som är behöriga att begära sökningar och få tillgång till integritetskänsliga uppgifter i VIS, dels att det ska finnas mer kvalificerade förväntningar på att

sökningen kommer att leda till ett positivt resultat i det enskilda ärendet. För att uppnå mer kvalificerade förväntningar vill motionärerna att det ska krävas särskilda skäl för att en sökning i VIS ska tillåtas.

I kommittémotion 2014/15:3042 av Roger Haddad m.fl. (FP) påtalas vikten av att den pågående översynen av EU:s dataskyddsreglering fullföljs (yrkande 1). Det är enligt motionärerna av största betydelse att det europeiska regelverket säkerställer ett starkt och generellt skydd för den personliga integriteten vid all personuppgiftshantering inom den brottsbekämpande sektorn, såväl vid utbyte av information över gränserna som vid nationell personuppgiftsbehandling inom den brottsbekämpande sektorn. Regeringen bör således verka för detta. Motionärerna anför vidare att regeringen årligen bör redovisa för riksdagen hur bestämmelsen om överföring av uppgifter till tredjeländer har kommit till användning (yrkande 2). Eftersom överlämnandet av uppgifter ur viseringssystemet till ett tredjeland i hög grad påverkar den enskildes integritet menar motionärerna att det är angeläget att noggrant följa upp hur denna undantagsbestämmelse tillämpas.

Utskottets ställningstagande

Fri rörlighet för personer, varor och tjänster och kapital är grundstenarna i EU:s regelverk för den inre marknaden. För att förverkliga målet om fri rörlighet för personer har personkontroller vid de gemensamma gränserna avvecklats successivt inom den europeiska gemenskapen. För att den fria rörligheten för personer inte ska leda till ökad internationell brottslighet och olaglig invandring har även det polisiära och rättsliga samarbetet mellan staterna utvecklats. Den gemensamma viseringspolitiken är en viktig del i detta arbete.

I motion 2014/15:3041 (V) anføres att det bör krävas *särskilda skäl* för att behöriga myndigheter ska få göra sökningar i VIS samt att det av lagen om internationellt polisiärt samarbete ska framgå vilka myndigheter som är behöriga att begära sökningar i VIS. Regeringen har som framgått ovan redogjort dels för de överväganden som har gjorts när det gäller utformningen av vilka villkor som ska gälla för sökningar i VIS, dels av vilka skäl som man anser att det inte behöver framgå av lag vilka myndigheter som är behöriga. Utskottet instämmer i regeringens överväganden och anser att den aktuella bestämmelsen i 24 § i regeringens lagförslag fått en väl avvägd utformning. Utskottet ställer sig således bakom regeringens förslag i denna del och avstyrker den aktuella motionen.

Övriga förslag till lagändringar i syfte att genomföra VIS-rådsbeslutet har inte lett till några motionsyrkanden eller några andra invändningar under utskottsbehandlingen. Utskottet anser att regeringens lagförslag även i denna del är ändamålsenligt utformat och bör antas.

I motion 2014/15:3042 (FP) yrkande 1 anføres att det är av största vikt att den pågående översynen av EU:s dataskyddsreglering fullföljs. Som framgår ovan pågår arbetet inom EU med att ta fram en ny dataskyddsreglering.

Ingenting talar för att det arbetet inte kommer att fullföljas. Regeringen har i budgetpropositionen för 2015 anført att man avser att stärka skyddet för enskildas integritet, såväl i Sverige som i EU (prop. 2014/15:1 utg.omr. 4 s. 23). Mot denna bakgrund saknas skäl för riksdagen att vidta några åtgärder, och utskottet föreslår att yrkandet ska avslås.

I motion 2014/15:3042 (FP) yrkande 2 anføres vidare att regeringen årligen bör redovisa för riksdagen hur bestämmelsen om överföring av uppgifter till tredjeländer har kommit till användning. Enligt utskottets mening är det alltid angeläget att beslutad lagstiftning följs upp, inte minst när det gäller bestämmelser som rör skyddet för enskildas integritet. Utskottet utgår från att så kommer att ske även i detta fall. Utskottet är däremot inte berett att ställa sig bakom ett krav på att regeringen årligen ska redovisa för riksdagen hur bestämmelsen tillämpas. Utskottet föreslår därför att riksdagen avslår motionsyrkandet.

Sammanfattningsvis föreslår således utskottet att riksdagen bifaller propositionen och avslår motionerna 2014/15:3041 (V) och 2014/15:3042 (FP).

Reservationer

1. Behöriga myndigheter och villkor för tillgång till uppgifter i informationssystemet för viseringar (VIS), punkt 1 (V)

av Torbjörn Björlund (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen antar 24 § i regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete med den lydelse som framgår av bilaga 3. Därmed bifaller riksdagen motion 2014/15:3041 av Linda Snecker m.fl. (V).

Ställningstagande

Det är av största vikt att det finns en välavvägd balans mellan olika grundläggande fri- och rättigheter och intresset av att effektivt kunna bekämpa brott. Militariseringen av EU:s yttre gränser, transportöransvar, Dublinbestämmelser, harmoniseringen av asyl- och migrationspolitiken inom EU och visumtvång hindrar människor i behov av skydd undan krig och förföljelse att söka asyl inom EU och tvingar i stället människor i händerna på flyktingsmugglare. Bara under 2014 drunknade exempelvis över 3 000 migranter på sin väg över Medelhavet.

När VIS har tagits i bruk i samtliga regioner kommer det att innehålla uppgifter om alla personer från tredjeländer som ansökt om visering till någon av medlemsstaterna. I hela Schengenområdet görs det redan nu uppemot 20 miljoner viseringsansökningar årligen, och det beräknas att informationssystemet så småningom kan komma att innehålla uppgifter om ca 100 miljoner ansökningar.

I propositionen föreslås att det på förordningsnivå ska anges vilka brottsbekämpande myndigheter som är behöriga att begära sökningar i VIS. Jag delar inte denna uppfattning utan anser att det ska regleras i lag vilka myndigheter som ska få tillgång till de integritetskänsliga uppgifter som VIS innehåller. Enligt min mening bör det alltså framgå av lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete vilka myndigheter som är behöriga att begära sökningar i VIS.

Regeringen föreslår vidare i propositionen att behöriga myndigheter ska kunna begära sökningar i VIS om det i det enskilda fallet finns skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att utreda terroristbrott eller vissa andra grova brott, eller förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar sådana brott. I promemorian (Ds 2011:27) som ligger till grund för denna proposition ställdes det däremot

upp ett krav på att det ska finnas särskilda skäl att anta att en sökning i VIS väsentligen kan komma att bidra till att den brottsliga verksamheten eller brottet i fråga förebyggs, förhindras, upptäcks eller utreds. I rådsbeslutet föreskrivs det ska finnas rimliga skäl. Regeringen och några av remissinstanserna gör bedömningen att särskilda skäl skulle ställa hårdare krav på när en sökning för göras än vad som föreskrivs i rådsbeslutet. Jag delar inte denna bedömning utan anser att det måste finnas mer kvalificerade förväntningar på att sökningen kommer att leda till ett positivt resultat i det enskilda ärendet och förordar därför att det ska krävas särskilda skäl för att en sökning i VIS ska tillåtas. På så sätt förhindras exempelvis att rutinsökningar görs samtidigt som det säkerställs att sökningar i VIS endast görs när det bedöms vara nödvändigt och efter en nogsam prövning från fall till fall. Jag anser inte att bestämmelserna i rådsbeslutet uppställer något hinder för att på nationell nivå utforma lagstiftningen på så sätt som föreslås i promemorian.

I detta fall där intresset av brottsbekämpning och effektivitet ställs mot skyddet för den enskildes integritet är det viktigt att säkerställa att brottsbekämpande myndigheter endast ska kunna få tillgång till uppgifter i VIS i de fall där brottsligheten är så allvarlig att skälen för att ge insyn i VIS väger tyngre än de motstående intressena, såsom de fri- och rättigheter som rör den personliga integriteten och som finns fastslagna i såväl regeringsformen som i internationella konventioner.

Slutligen vill jag framföra kritik mot att den brottskatalog av grova brott som omfattas av sökningar i VIS är alltför omfattande i förhållande till de skäl som nämns för att ge de brottsbekämpande myndigheterna tillgång till VIS.

2. Översyn av EU:s dataskyddsreglering, punkt 3 (FP)

av Roger Haddad (FP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2014/15:3042 av Roger Haddad m.fl. (FP) yrkande 1.

Ställningstagande

Det är bra med en fortsatt fördjupning av det europeiska samarbetet mot brott. I ett öppet Europa är ett tätt samarbete inom brottsbekämpningen en förutsättning för att effektivt möta den grova och gränsöverskridande kriminaliteteten. Jag är därför positiv till att Sverige nu gör de lagändringar som krävs för att genomföra VIS-rådsbeslutet.

En fördjupning av det brottsbekämpande samarbetet måste dock hänga ihop med starka gemensamma regelverk på europeisk nivå till skydd för den personliga integriteten. Endast på så sätt kan brottsbekämpande myndigheter i hela Europa utbyta information under rättssäkra former. Det är därför av största vikt att den pågående översynen av EU:s dataskyddsreglering fullföljs och att det europeiska regelverket säkerställer ett starkt och generellt skydd för den personliga integriteten vid all personuppgiftshandling inom den brottsbekämpande sektorn, såväl vid utbyte av information över gränserna som vid nationell personuppgiftsbehandling inom den brottsbekämpande sektorn. Regeringen bör således verka för detta.

3. Årlig redovisning om överföring av uppgifter till tredjeländer, punkt 4 (FP)

av Roger Haddad (FP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2014/15:3042 av Roger Haddad m.fl. (FP) yrkande 2.

Ställningstagande

Lagförslaget ger möjlighet till undantag från det generella förbudet mot att till ett tredjeland eller en internationell organisation överlämna personuppgifter ur VIS. Jag delar regeringens bedömning att det finns behov av en sådan undantagsregel. Det ligger dock i sakens natur att bedömningen av sådana fall görs under stark tidspress, och det finns alltid en betydande osäkerhet med i bilden eftersom det handlar om att bedöma sannolikheten för ännu icke inträffade brott. Eftersom överlämnandet av uppgifter ur viseringssystemet till tredjeländer i hög grad påverkar den enskildes integritet är det därför angeläget att noggrant följa upp hur denna undantagsbestämmelse tillämpas. Regeringen bör därför återkomma till riksdagen med en redovisning av hur ofta denna bestämmelse har kommit till användning samt till vilka länder information har lämnats ut. Redovisningen bör i möjligaste mån ske offentligt, t.ex. genom en skrivelse till riksdagen. Redogörelsen bör även innehålla en samlad bedömning av i vilka fall som överlämnandet av information verkligen visat bidra effektivt till förebyggande eller förhindrande av brott.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2014/15:82 Brottsbekämpande myndigheters tillgång till informationssystemet för viseringar (VIS):

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete.

Följdmotionerna

2014/15:3041 av Linda Snecker m.fl. (V):

Riksdagen beslutar att 24 § lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete ges den lydelse som framgår av bilagan till motionen.

2014/15:3042 av Roger Haddad m.fl. (FP):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om översynen av EU:s dataskyddsreglering.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen årligen bör redovisa för riksdagen hur bestämmelsen om överföring av uppgifter till tredjeländer har kommit till användning.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen
(2000:343) om internationellt polisiärt
samarbete

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete

dels att rubriken närmast efter 23 § ska utgå,

dels att nuvarande 24 och 25 §§ ska betecknas 28 och 29 §§,

dels att 1 b och 2 §§ och den nya 29 § ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före 24 och 25 §§ ska sättas närmast före de nya 28 och 29 §§,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 24–27 §§, och närmast före 24 § en ny rubrik av följande lydelse,

dels att det närmast efter den nya 27 § ska införas en ny rubrik som ska lyda ”Gemensamma bestämmelser för Prümrådsbeslutet, CBE-direktivet och VIS-rådsbeslutet”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 b §¹

I lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),
2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,
3. ett EU-organ, eller
4. ett EU-informationssystem.

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till lagen. Detta gäller dock inte vid behandling av personuppgifter som utbyts eller har utbyts med stöd av rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet.

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till lagen. Detta gäller dock inte vid behandling av personuppgifter som

– utbyts eller har utbyts med stöd av rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet, *eller*

¹ Senaste lydelse 2013:334.

– hämtas eller har hämtats med stöd av rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott.

2 §²

I denna lag avses med

– *utländska tjänstemän*: utländska polismän och andra utländska tjänstemän som har anmälts vara behöriga att utföra sådant gränsöverskridande arbete som avses i artikel 40 och 41 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (*Schengenkonventionen*),

– *förföljande tjänstemän*: utländska tjänstemän som förföljer en person på svenskt territorium enligt denna lag,

– *svenska tjänstemän*: svenska polismän, tulltjänstemän eller kustbevakningstjänstemän när de enligt lag eller annan författning har polisiära befogenheter,

– *Öresundsförbindelsen*: den fasta förbindelsen över Öresund som den definieras i artikel 2 i avtalet av den 6 oktober 1999 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen,

– *Prümrådsbeslutet*: rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet,

– *referensuppgifter*: registeruppgifter som inte röjer identiteten på en person, antingen i form av en sifferbeteckning och ett fingeravtryck eller en sifferbeteckning och en DNA-profil från den icke-kodifierande delen av personens DNA, och

– *CBE-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/82/EU av den 25 oktober 2011 om underlättande av ett gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott.

– *referensuppgifter*: registeruppgifter som inte röjer identiteten på en person, antingen i form av en sifferbeteckning och ett fingeravtryck eller en sifferbeteckning och en DNA-profil från den icke-kodifierande delen av personens DNA,

– *CBE-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/82/EU av den 25 oktober 2011 om underlättande av ett gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, och

– *VIS-rådsbeslutet*: rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sök-

² Senaste lydelse 2014:126.

ningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Euro-pol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott.

Tillgång till uppgifter enligt VIS-rådsbeslutet

24 §

På begäran av behöriga myndigheter får den centrala åtkomstpunkten genom direktåtkomst söka uppgifter i informationssystemet för viseringar (VIS), om det i enskilda fall finns skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att utreda ett sådant terroristbrott eller annat grovt brott som omfattas av definitionerna i artikel 2.1 i VIS-rådsbeslutet.

Detsamma gäller om det i enskilda fall finns skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott som anges i första stycket.

25 §

Vid sökning i VIS får endast följande uppgifter användas som sökbegrepp:

1. nuvarande och tidigare efternamn, förnamn, kön, födelsedatum, födelseort och födelseland,
2. nuvarande medborgarskap och medborgarskap vid födseln,
3. resehandlingens typ och nummer, utfärdande myndighet, dag för utfärdande och sista giltighetsdag,
4. huvuddestination och den planerade vistelsens varaktighet,
5. syftet med resan,
6. planerad ankomst- och avresedag,
7. planerad gränsövergång för första inresa eller transiterings-

väg,

8. bostad,

9. fingeravtryck,

10. typ av visering och viseringsmärkets nummer, och

11. den person som bjudit in eller åtagit sig att stå för sökandens levnadskostnader under vistelsen.

26 §

Personuppgifter som har hämtats från VIS får behandlas för det ändamål som uppgifterna hämtades för. De får också behandlas för att utreda eller beivra brott i det enskilda fall som sökningen avsåg.

27 §

Det är förbjudet att till tredjeland eller en internationell organisation överföra eller göra tillgängliga sådana personuppgifter som har hämtats från VIS och som har lagts in i systemet av en annan stat.

Detta är dock tillåtet i brådskande fall om

1. de villkor för sökning som anges i 24 § andra stycket är uppfyllda,

2. det är förenligt med svenska intressen att uppgifterna lämnas ut,

3. den stat som har lagt in uppgifterna i systemet samtycker till det, och

4. förutsättningarna i 33 och 34 §§ personuppgiftslagen (1998:204) är uppfyllda.

29 §³

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer *meddelar ytterligare* föreskrifter om

1. samarbete enligt Prövrådsbeslutet när det gäller behandling av personuppgifter samt bistånd vid större evenemang, katastrofer och allvarliga olyckor, *och*

2. informationsutbyte enligt CBE-direktivet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer *kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela* föreskrifter om

1. samarbete enligt Prövrådsbeslutet när det gäller behandling av personuppgifter samt bistånd vid större evenemang, katastrofer och allvarliga olyckor,

2. informationsutbyte enligt CBE-direktivet, *och*

3. *tillgång till uppgifter enligt VIS-rådsbeslutet.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2015.

³ Senaste lydelse av tidigare 25 § 2014:126.

BILAGA 3

Reservantens lagförslag

Reservation 1 (punkt 1)**Ändring i regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete***Regeringens förslag*

På begäran av behöriga myndigheter får den centrala åtkomstpunkten genom direktåtkomst söka uppgifter i informationssystemet för viseringar (VIS), om det i enskilda fall finns skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att utreda ett sådant terroristbrott eller annat grovt brott som omfattas av definitionerna i artikel 2.1 i VIS-rådsbeslutet.

Detsamma gäller om det i enskilda fall finns skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott som anges i första stycket.

Reservantens förslag

24 §

På begäran av behöriga myndigheter får den centrala åtkomstpunkten genom direktåtkomst söka uppgifter i informationssystemet för viseringar (VIS), om det i enskilda fall finns *särskilda* skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att utreda ett sådant terroristbrott eller annat grovt brott som omfattas av definitionerna i artikel 2.1 i VIS-rådsbeslutet.

Detsamma gäller om det i enskilda fall finns *särskilda* skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott som anges i första stycket.

Behörig myndighet enligt första stycket är Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, när den bedriver polisverksamhet, Tullverket och Kustbevakningen.